

"Jag förtrostar på dig. Jag vet att du är min Fader"

Jesus ber i örtagården: "Pater mi" (Matt 26:39), "Abba, Pater!" (Mk 14:36). Gud är min Fader, även om han låter mig lida. Han älskar mig ömt, även om han sårar mig. Jesus lider för att göra sin Faders vilja ...

18 februari

Och jag, som också vill göra Guds heliga vilja och följa i Mästarens fotspår, skulle jag kunna klaga om

lidandet blir min följeslagare längs vägen?

Lidandet kommer att utgöra ett säkert tecken på mitt barnskap, eftersom Gud behandlar mig som sin gudomlige Son. Då skall jag, som Jesus, kunna jämra mig och gråta ensam i mitt Getsemane. Men när jag ligger slagen till marken och erkänner min intighet, kommer ett rop från djupet av min själ att stiga upp till Herren: ”Pater mi, Abba, Pater,...Fiat!” (Korsvägen, STATION I, nr. 1)

Av skäl som vi inte behöver gå in på här – men som Jesus, som leder oss från Tabernaklet, mycket väl känner till – har mitt liv på ett särskilt sätt gjort mig medveten om att jag är Guds barn och jag har känt glädjen av att kunna försätta mig i min Faders hjärta för att gottgöra, för att rena mig, för att tjäna Honom, för att

förstå och förlåta alla i kraft av hans kärlek och min ödmjukelse.

Därför vill jag nu insistera på att det är nödvändigt att ni och jag återfår krafter och vaknar ur den slappa dvala som vi så lätt försjunker i, och att vi ånyo, på ett djupare och samtidigt mer direkt sätt, blir medvetna om att vi är Guds barn.

Jesu exempel, hela Kristi vandring i denna del av Orienten, hjälper oss att tränga in i denna sanning. Vi godtar ju människors vittnesbörd – läser vi i dagens epistel – men Guds betyder mer. Och vad består Guds vittnesbörd i? Det är återigen den helige Johannes som talar: Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. ... Mina kära, nu är vi Guds barn.

Under årens lopp har jag försökt att stödja mig på denna glädjande verklighet utan att vackla. Min bön har alltid varit densamma, oavsett

vilka omständigheter jag befunnit mig i, även om tonen varierat. Jag har sagt till Honom: Herre, du har satt mig här; du har anförtrott mig det ena eller det andra, och jag förtröstar på dig. Jag vet att du är min Fader och jag har alltid sett att barn litar fullständigt på sina fäder. Min erfarenhet som präst har bekräftat för mig att då människor överlämnar sig på detta sätt i Guds händer, förvärvar de en stark, djup och fridfull fromhet som sporrar dem till att ständigt arbeta med rätta avsikter. (Guds vänner, nr. 143)
